

saa underligt, idet dette Spørgsmaal berører hele Befolkningen mere eller mindre.

Der er kun saare faa, der have udtalt sig mod Grundtrækkene i det Forslag, der ligger paa Tingets Bord. Blandt disse faa er der to Medlemmer, som jeg har hørt paa med største Opmærksomhed, nemlig de ærede Medlemmer for Vestervig (N. Andersen) og Slagelse (Køedt). De har begge to fundet store Betæneligheder ved Forslaget. Ved at sidde og høre paa disse Mænd med Opmærksomhed har jeg faaet det Indtryk, at der var en hel Del sandt i, hvad de sagde, men ved Siden deraf en hel Del Overdrivelse. Naar det ærede Medlem for Vestervig fik gjort Arbejdet saa besværligt for Kommunerne paa Grund af Skattekommissionerne, Overskattekommissionerne, og hvad det nu hedder, at det skulde tage 8 Maaneder, tænker jeg, han selv har staaet med den indre Tanke: Det er en Overdrivelse. Og naar det ærede Medlem for Slagelse fik hele Forslaget ind under Begrebet „Blændværk“, tror jeg næppe, at han selv i Virkeligheden mener, at det er et Blændværk over for Befolkningen. Det er muligt, at en hel Del af Skatteyderne ville blive skuffede, idet det ikke skal nægtes, at vi have nogle Blade, der gør et større Nummer ud af den Sag, end de burde og skulde gøre. Det er blevet fremstillet som en Redningsplanke for det danske Landbrug, og de, der have troet derpaa, ville selvfølgelig komme til at føle sig skuffede. Men derfor bærer hverken Kommissionen eller Rigsdagen noget Ansvar. Hvad der er fremkommet i Skattekommissionen, og hvad der er udtalt her i Tinget, at der vil komme Lettelse paa Steder, hvor der nu hviler et virkeligt Tryk, tror jeg, alle kan være enige om, der har forstaaet at sætte sig ind i det foreliggende Materiale. Men ganske vist ved jeg meget vel, at det ingenlunde er alle dem, der trænge til Hjælp, der blive hjulpede ved dette Skattelovforslag. Det er kun dem, der sidde inde med Hartkorn og endda kun dem med det stærkt bebyrdede Hartkorn, med de store Prioriteter.

Vi have ogsaa haft en anden Skattereform til Forhandling, som jeg, ihvorvel jeg har stor Sympati for den her foreliggende Skattereform, dog havde endnu større Sympati for, og det var Toldreformen. Naar jeg har større Sympati for Toldreformen, er det, fordi den vil hjælpe baade dem, der nu blive hjulpede, og dem, der staa og se efter Hjælp, men ikke faa nogen ved disse Lovforslag. Jeg har derfor taget Ordet for at konstatere, at selv om vi faa

dette Skattelovforslag vedtaget, hvad jeg har Haab om, tror jeg ingenlunde, at dermed den Opgave er løst, som Rigsdagen skal løse. Jeg vil endda sige, at den største Del staaar tilbage, nemlig at faa en mere retfærdig, demokratisk Toldlov. Der er alt for store Dele af Befolkningen, der ingen som helst Fordele faa ved Gennemførelsen af de her foreliggende Forslag, og disse store Dele af Befolkningen føle lige saa vist Byrdernes Tryk som de, vi nu søge at hjælpe. Derfor er det mit Haab, at de Antydninger, som kom fra den ærede Ordførers Side for nogle Dage siden, ikke skulle gaa i Opfyldelse. Efter den ærede Ordførers Mening skulde Toldlovsforslaget nu kunne hvile i nogle Aar, ja, i en længere Aarrække. Der er jo Medlemmer, der have taget Ordet i modsat Retning, og ogsaa jeg vil gerne lægge et Ord i Vægtsskaalen for, at vi faa Toldreformen til Forhandling i en nær Fremtid. Hermed vil jeg ingenlunde sige, at jeg ønsker, at Regeringen eller Folketinget skulde bringe Toldlovsforslaget frem i denne Samling, thi jeg har en sikker Følelse af, at Reformen da umuligt vil kunne blive gennemført. Dertil ere Uoverensstemmelserne mellem Folketing og Landsting for store. Hvis vi fik Forslaget frem, vilde det maaske blot forkludre, hvad vi her have paa Tingets Bord. Vi have jo haft Sammenkobling nok og maa derfor ønske, at vi ikke faa mere af den Slags. Jeg vil imidlertid haabe, at vi faa løst de Opgaver, der nu ligge for, i denne Rigsdagsperiode, og saa vil jeg haabe, at saa mange af os, som overleve Valgene, ville møde næste Aar med Varme og Kærlighed til Toldsagen og føre den til en heldig Afslutning. Jeg vil haabe, at vi efter denne Samling kunne rejse hjem og sige: Nu have vi lettet Byrderne i nogen Grad for en Del af Befolkningen, men før næste Rigsdagsperiode er sluttet, ville vi søge at lette Byrderne for hele den store brede Befolkning, som i alt for mange Aar har baaret Trykket af den nuværende Toldlov og har Krav paa snarest at faa den rettet.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Alberti): Den ærede Finansminister udtalte, da han forrige Gang havde Ordet, at det ikke havde været hans Hensigt med sine tidligere Bemærkninger at hidse Lands tinget mod de Forslag, der kom fra Skattekommissionen, og den ærede Indenrigsminister har senere haft Ordet for udtrykkeligt at understrege dette. Selvfølgelig, naar den ærede Finansminister ikke har